

עפ"ת 7548/01/22 - מדינת ישראל נגד מוראד עלאן

בית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית-משפט לערערוים פליליים

עפ"ת 22-01-22 7548 מדינת ישראל נ' עלאן(עציר)
תיק חיזוני: 449794/2021

לפני כבוד השופט מררכי כדורי

בעビין:

מדינת ישראל
עו"ב "כ עוה"ד נורית לנגנטל-שווורץ, שירה גריין
מפרקליות מחוז ירושלים

נגד

מוראד עלאן
עו"ב "כ מוחמד חאג' יהיא
מטעם הסניגוריה הציבורית

פסק דין

1. לפניו ערעור על גזר דיןו של בית המשפט לtauבורה (כב' השופט נ' מהנא, סגן נשיא) מיום 21/11/2021 שניית בתיק פ"ל 11771-06-21 ובתיק תח"ע 5681-01-21.

הערעור נוגע בעיקרו להימנעותו של בית המשפט לtauבורה מלאהטייל על המשיב עונש של פסילה למשך עשר שנים בהתאם להוראת סעיף 40א(א)(1) בפקודת התtauורה התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התtauורה").

2. המשיב הורשע על ידי בית המשפט קמא בעבירות הבאות: נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, לפי סעיף 10(א) בפקודת התtauורה; שתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 בפקודת התtauורה; שתי עבירות של נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) בפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], תש"ל-1970.

3. בכתב האישום בהם המשיב הודה מפורטים שני אירועי עבירה, כדלהלן:

א. ביום 30/12/2019 המשיב נהג ברכב, למראות שביום 13/5/2019 הטיל עליו בית משפט פסילה מלנהוג למשך שנה.

ב. ביום 21/6/2021 המשיב נהג ברכב, למראות שביום 30/5/2021 פסל אותו בית משפט מלנהוג למשך שנה, ולמרות שביום 30/12/2020, בעת שנחקך תחת זההה, הודיע לו כי ביום

עמוד 1

2/6/2019 הוטלה עליו פסילה למשך תשעה חודשים על ידי בית משפט, בהיעדרו.

4. בטיעוניה לעונש ביקשה המערערת להטיל על הנאשם, בין היתר, עונש פסילת רישון נהיגה למשך עשר שנים לפחות. המערערת טענה, כי כיוון שבעוורו של הנאשם שתי הרשותות קודמות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, מיום 2/1/2014 ומיום 30/5/2021, חול בענינו סעיף 40א(א)(1) בפקודת התעבורה, ולכן על בית המשפט להטיל עליו פסילה למשך עשר שנים.
5. בית המשפט קמא קבע בגזר דין, כי מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 40א(ג)(1) בפקודת התעבורה, אשר בהתקיימים בבית המשפט רשאי להטיל עונש פסילה קצר מעשר שנים. נקבע, כי יש בעונש המאסר בפועל שהוטל על הנאשם לתקופה של חמישה חודשים כדי להבטיח שהוא לא ישוב ויסכן את הציבור בנהיגתו. בית המשפט קמא פירט עוד, כי הנאשם היה, נשוי ואב לארבעה, שואה במעטה חמישה חודשים וצירף את כל התיקים התלויים וועודים נגדו במטרה לפתח דף חדש. עוד נקבע, כי העובدة שה矧ב עבר את העבירה הראשונה בסדרה של נהיגה בזמן פסילה, זו שבגינה חלה בענינו הוראת סעיף 40א בפקודת התעבורה, בשנת 2013, מקהה את הצורך בעונש הפסילה המכבייד המתבקש על ידי המערערת. לאור זאת קבע, כי עונש הפסילה יעמוד על 36 חודשים.
6. המערערת טוענת בערעור שהגישה, בטעמיה, כי בנויגוד לקביעתו של בית המשפט קמא, לא מתקיימים מקרים זה התנאים הקבועים בסעיף 40א(ג)(1) בפקודת התעבורה. ראשית, לא מתקיימות נסיבות מיוחדות. שנית, לנוכח עבורי הפלילי והתעבורי של הנאשם והעובדת שני בידו רישון בתוקף, אין בסיס להנחה שלא יהיה בהמשך נהיגתו ממשום סכנה הציבור.
7. הנאשם סומר את ידיו על גזר דיןו של בית המשפט קמא. לעומת זאת, בטעמיה: עונש פסילת הרישון הקבוע בסעיף 40א בפקודת התעבורה אינו עונש חובה, שכן לפי סעיף קטן ג' בית המשפט רשאי לגזר פסילה לתקופה קצרה יותר; בענינו של הנאשם מתקיימות נסיבות מיוחדות, שפורטו על ידי בית המשפט קמא לאחר ששלל את כל השיקולים; לא הוצאה ראייה לכך שעבורי התעבורי של הנאשם מלמד שההmeshר נהיגתו יש ממשום סכנה הציבור; העובدة שבמסגרת גזר הדין הוטל על הנאשם לראשונה עונש של מאסר בפועל ועוד לתקופה ממושכת, משמשת גורם מרתייע עבורי שלא לחזור לעבורי עבירה ולסקן את הציבור.
8. דין הערעור להתקבל.
9. סעיף 40א בפקודת התעבורה מצמצם את שיקול דעתו של בית המשפט, במטרה להרחיק מהכbesch נוהגים מסווגים לתקופות ממושכות. עונש הפסילה הכבד שננקבע בו נועד לשקוף את העמדה שלפיה קיימים פסול מיוחד בכך שאדם לא נרתע מההmeshר ובכך עבירות תעבורה חמורות אף לאחר שנגזר דיןו, ובשל מועדותו נדרש ענישה חמורה במיוחד כדי להרתיעו (רע"פ 5062/20 **מדינת ישראל נ' עודה**, פס' 16 לפסק הדין של השופט אלרון, 27/4/2021).

.10. סעיף 40א(ג)(1) בפקודת התעבורה מסמיך את בית המשפט להטיל עונש פסילה לתקופה קצרה מתקופות הפסילה הקבועות בסעיף 40א(א) אם מתקיימות נסיבות מיוחדות, ובלבד שוכחנו כי אין בהמשך הנהיגה על ידי הנאשם משום סכנה לציבור.

.11. הנسبות שמנה בית המשפט כמו אין "נסיבות מיוחדות", אלא נסיבות רגילות השבות וועלות בבעתי המשפט בדבר שבוגרها. הכרה במצבו המשפטי של הנאשם, מעצרו עד תום ההליכים, הודהתו או צירוף תיקים על ידו כ"נסיבות מיוחדות" מעקרת מותכו את תכליתה של הוראת סעיף 40א הנ"ל. גם העובדה שחלפו שנים רבות מהשביב עבר את עבירת הנהיגה בפסילה הראשונה בסדרה לא יכולה להיחשב נסיבה מיוחדת, שעלה שעל פי קביעת החוקק השיקול הרלבנטי לבחינת תחולת הסעיף הוא פרק הזמן שחלף מאז הרשות המערער, ופרק זמן זה עומד על עשר שנים. כך במיוחד ברגע לשביב. העובדה שהוא נתפס ונוהג בזמן פסילה שלוש פעמים בתוך פרק זמן של כשנתיים, מלמדת שלא היה בחלוフ הזמן כדי להוכיח את הצורך בהרעתו.

.12. אמנם, מועדותו של המשבב נוגעת לעבירה של נהיגה בזמן פסילה בלבד, במקרה זה ניתן לתהות ולשאול, מדוע יש בעונש של פסילת רישון נהיגה לתקופה ממושכת כדי לסייע בהרעתו? מה הבסיס להנחה כי מי שהוכיח שלא ניתן להרחקו מהכਬיש כל עוד הדבר תלוי ברכינו הטוב (רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' ابو לבן, 7/5/2007), "מנע מהחזר ולחזור אם יוטל עליו עונש פסילה מכבייד למשך עשר שנים? חושני, כי ייאוש הנובע מאובדן התקווה לזכות ברישון נהיגה בתוך פרק זמן נראה לעין עלול דזוקא לגרום לאובדן ההרעתה, למחשבה ש"אין מה להפסיד", וכתוצאה לכך לריבוי מעשי עבירה. אולם, כיוון שמצוות החוקק היא, אין לנו רשות להרהר אחריה.

יחד עם זאת אומר, מבלתי שיהיה בכך כדי לקבוע מסמורות, כי יתכו נסיבות בהן עונש כבד יותר מעונש של פסילת רישון נהיגה יבטא טוב יותר את שיקול ההרעתה בנוגע למוגעות הנהיגה בזמן פסילה בלבד. כך, עונש מאסר ממשי, שיש בו להבטיח שהנאשם לא ישוב וינהג בזמן פסילה, יתכן ויראה כנسبة מיוחדת. אולם כפי שיפורט להלן, אין בעונש המאסר שהוטל על המשבב כדי להבטיח זאת.

.13. לא ניתן לקבל את קביעותו של בית המשפט كما, לפיה די בעונש המאסר שהוטל על המשבב כדי להניח את הדעת שאין בהמשך נהיגתו משום סכנה לציבור. שלא מפני שטعن המשבב בתשובתו לערעור, אין מדובר במאסרו הראשון, וגם לא במאסרו הראשון לתקופה ממושכת. קודם להרשותו الأخيرة המשבבណן לא פחות מחמש פעמים לעונשי מאסר בפועל, אחת מהן לתקופה של שבע שנים וחצי בשל עבירות ביחסו, שתיים מהן בשל עבירות קודומות של נהיגה בזמן פסילה ואחת מהן בשל נהיגה בקלות ראש והתנהגות הגורמת נזק. בית המשפט קמא לא נדרש בגזר דין לעונשי המאסר הקודמים, ולא הבהיר מודיע על בעונש המאסר הנוכחי שהוטל על המשבב כדי להבטיח שלא יהיה בנהיגתו כדי לס肯 את הציבור, למرات שמספר עונשי מאסר שהוטלו עליו בעבר לא הוועילו.

.14. העולה מהאמור הוא שבמקרה שלפני לא מתקיים התנאים הקבועים בסעיף 40א(ג)(1) בפקודת

התעבורה.

לפיין, הערעור מתקבל.

עונש הפסילה בפועל יעמוד על עשר שנים.

יתר חלק גזר הדין יעמוד בעינם.

ניתן היום, י"א אדר ב' תשפ"ב, 14 מרץ 2022, בהעדך
הצדדים.